

КЛИМЕНТЪ ОРЛОВЪ

БЪЛАСИЦА

Снѣгъ си снѣжила, Бѣласица мила,
Снѣгъ си снѣжила, та чакъ до колѣне —
Мжка юнашка изъ тебѣ се е свила:
Радостни нѣма за нази премѣни.

Вихри надуватъ прогнали палатки —
Вардарски вѣтрѣ отъ западъ ни брули,
Струма ни носи приветствия кратки:
— „Всички сме гладни, кажи му ти — чу ли?

Огрѣвъ — ни клечка, а зимата стели...
Снѣгъ е снѣжила вечъ Витоша наша,
Ние сме тука, а той пѣкъ кжде ли
Гасне безъ сѣнка — за него се плаша...”

Струма ни носи кахъритѣ кратки,
Юженъ лѣхъ още насамъ не облѣхва,
Вардарски вихъръ разкъсва палатки:
Въ тебе, Бѣласице, кой ли отдѣхва?

Снѣгъ си снѣжила, та чакъ до колѣне,
Снѣгъ си снѣжила, Бѣласица мила, —
Още сме тука, а нѣма отмѣни:
Пѣтътъ за северъ си ти преградила...